

Het Buitenblad

- De laatste Utrecht-Istanbul
- Interviews
- Schaatsen
- Wielervisie van Robin
- ‘Trainingskamp’ in Spanje

COLOFON

Jaargang 9, nummer 2

Foto omslag

Voor de verzamelde wielerspers pist wielerkampioen Barend Rip ostentatief in de Ourthe in plaats van het potje: "ik pis nog liever in het water dan naar de dopingcontrole".

Redactie-adres

Bel maar aan bij de burens

Redactie Buitenblad:

Robin 'Rob' van der (K)loor(berg)
Lexan 'Paul Dillen' Pieterse
Emiel 'El Buitre' Joustra

Kopij sturen naar:

buitenblad@yahoo.com

Oplage

100 stuks

Kopijdatum volgende BuitenBlad

1 mei 2005

USWV de Domrenner wordt gesponsord door:

Dupree Cycles - Xtreme Bikes
Mertens Public Dialogue
Snel Tweewielers
Trias Sportfysiotherapie
Ortho Fysiotherapie

Het BuitenBlad is het officiële orgaan van de Utrechtse Studenten Wielervereniging de Domrenner.

De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten, aan te passen en weg te donderen. Artikelen dienen dus oprolbaar te zijn.

Club van Honderd

Loet Scholma, Ronald Franken, Familie vd Deijssel

Club van de coole dudes

Vraag maar aan Barend

Buitenblad jaargang 9 editie 2, maart 2005

Geachte leden,

Zie hier weer eens uw verenigingsperiodiek. Zoals altijd zal uw redactie weer haar uiterste best doen om jullie, lezers, te verrassen. De grootste verrassing die wij jullie te bieden hebben is het feit dat wij een nieuw redactielid hebben. Te weten Dennis van Bart; niemand heeft deze jongen ooit op een fiets gezien, maar toch heeft hij zich bij de redactie binnen weten te lullen. En jullie kennen het motto: Niet lullen, maar vullen!!! En dat heeft de beste jongeman dan ook gedaan: maar liefst 5 pagina's wauwelde ons nieuwe redactielid vol. En dat was nog niet alles: onze kersverse redactiehield deed zelfs enkele verwoedde pogingen om de rest van de redactie te overtuigen tot het produceren van serieuze kopij. Dit lukte dan ook, tenminste HIJ produceerde serieus werk. Zo gaan we vanaf dit nummer nieuwe, bijzondere en bovenal roemruchte Domrenners de kans geven zich voor hun daden te verantwoorden middels een heus interview. Voor dit BB interviewde Dennis het nieuwbakken lid Joost van Helvert en kreeg hij, als onbeschreven blad, na jarenlange weigeringen van zijn persagent de gelegenheid het legendarisch ex-bestuurslid Danny van de Penny eens grondig aan de tand te voelen. Als trouwe lezer van dit verenigingsperiodiek vraagt u het zich vast en zeker af: Is hier eindelijk sprake van een verzoening tussen El, Paul & Rob (uw oude redactie) en Danny van den Deijssel? We zullen zien...

Wat brengt dit goedgevulde nummer verder? De Istanbul-mannen zijn eindelijk eens in die te hete, stinkende en stoffige k*stad aangekomen, he he... Rian doet verslag van haar trainingskamp in Spanje met het Merida Ladies Cycling Opleidingsteam (Noot van de redactie: wat een seizoen zal dit opleveren, zet hem op Rian!!!) en Barend siert de voorkant. Waarom vraagt de kiene lezer zich vast af? Wel hierom, hij is, als enige deelnemer, de winnaar

van de Coole Dudes Contest. Gefeliciteerd, een knuffel van de redactie en verderop in dit periodiek kunt u zijn winnende mail teruglezen.

Voordat u met uw tweemaandelijks leesgenot kunt beginnen, (maak ons niets wijs: u staat vast te popelen!) nog twee mededelingen. Ten eerste: de over de mail berichte Tour de Domrenner is, wegens concurrentie vanuit Maastricht, verschoven van het voorjaar naar het najaar. In principe zal de toertocht nu in het weekend van 3 & 4 september plaatsvinden: verdere info volgt te zijner tijd

Een serieuze *Last But Not Least* tenslotte: USWV de Domrenner moet afscheid nemen van Jacob, als voormalig eigenaar van Cafe Ledig Erf, een van onze trouwste sponsors sinds de oprichting van de vereniging. We willen, namens de redactie, Jacob enorm bedanken voor zijn jarenlange steun aan de vereniging en vooral ook aan het Buitenblad, waarvoor hij financieel garant stond voor de kaft. Jacob bedankt, en sponsorcommissie: veel succes met het zoeken naar een even trouwe sponsor!

Voor nu, veel leesplezier toegewenst,

Namens de redactie,

Lexan "Paul Dillen" Pieterse

Beste Domrenners,

Het is misschien moeilijk om het je voor te stellen, maar over een maandje beginnen de zomertrainingen alweer! Bij mij begint het alweer te kriebelen, hoewel het huidige weerbeeld mij wel afschrikt. Hopelijk is dat tegen die tijd omgeslagen.

Maar voordat het zover is, gaan we eerst gezellig op kamp. De bedoeling is om naar het Sauerland te gaan, al ligt daar op het moment dat ik dit schrijf nog wel sneeuw. Dus of dat uiteindelijk ook de plek wordt waar we terecht komen is nog even afwachten. Hoe dan ook, gezellig wordt het zeker!!!

Verder gaan we om het nieuwe seizoen in te luiden op 29 Maart lekker bowlen. Aansluitend is de borrel. Als je de afgelopen maanden weinig Domrenners hebt gezien is dit dus de ideale gelegenheid om iedereen weer te ontmoeten voordat je op de fiets stapt. Opgeven kan tot 22 Maart bij mij, pfeifer_kim@hotmail.com. Tijd en locatie volgen nog!

Op dinsdag 26 April zal de halfjaarlijkse algemene ledenvergadering plaatsvinden. Jullie zijn daarbij allemaal van harte welkom. Om 19.00 zal de vergadering beginnen, locatie en agenda zullen later nog bekend gemaakt worden via onze website (die er steeds beter uit gaat zien dankzij de internetcommissie onderleiding van Geert Scholma) en via de mail. Houd deze dus in de gaten!

Na deze blik op de toekomst even een korte terugblik. Het spinnen is nu echt teneinde, hopelijk vonden de Domrenners met een spinningabonnement deze trainingen zeer geslaagd.

Verder hebben we een zeer leuke uitwisseling gehad met Softijs, georganiseerd door onze evenementencommissie. Het was een tijdje geleden dat ik op de schaats had gestaan, maar het beviel weer zeer goed. Ook de andere Domrenners die mee waren genoten ieder op een eigen manier van het ijs. Verderop in dit BB kunnen jullie de details daarover terugvinden. In Mei is het de beurt aan Softijs om bij ons te komen fietsen.

De Midden Nederland Competitie is inmiddels ook weer in volle gang. Uitslagen zijn terug te vinden op de site. Tot nu toe doen de deelnemende Domrenners het keurig, houden zo!

Veel plezier met het lezen van dit BB!

Kim

Beste Domrenners,

Bij dezen wil ik, Dennis van Bart, mij aan jullie allen voorstellen. Sinds korte tijd ben ik lid van de USWV de Domrenner en tevens toegetreten tot de redactie van het buitenblad. De redenen daartoe zijn uiteraard simpel maar vooralsnog niet altijd vanzelfsprekend zo jullie weldra in het hieronder volgende stuk zult lezen.

Mijn band met de stad Utrecht is 27 jaar geleden ontstaan toen ik ter wereld kwam. Momenteel nog steeds woonachtig in deze fantastische stad en sinds een jaar zelfs gestart met de deeltijd studie geschiedenis. Daarnaast zit ik in mijn laatste jaar HBO voedingsmiddelentechnologie te Arnhem en slijt ik mijn vrije tijd veelal in en om de stad Utrecht.

Wat fietsen betreft kan ik zeggen dat ik in het nieuwe jaar al vele kilometers heb gemaakt en dan doel ik op de wandeling naar de fietsenhandelaar. Helaas ben ik momenteel niet in bezit van een waardige bolide maar daar komt als het aan mij ligt

vlug verandering in.

Dit levert mij uiteraard des te meer vrije tijd op om mij vol overgave te richten op het buitenblad. Het zojuist gestarte wielerseizoen zal ongetwijfeld vele leuke, interessante en nieuwe verhalen opleveren welke niet onvermeld kunnen blijven in uw tweemaandelijks uitgave van dit verrassende magazine.

Maar om zover te kunnen komen dien ik uiteraard wel te benadrukken dat niet zonder jullie hulp kan, daarom ga ik er ook van uit dat men als liefhebber van dit blad, onze redactie zal bedelven met ingezonden eigen foto's en belevenissen.

Tot slot wil ik mede delen dat het mij een waar genoegen was mijzelf voor te stellen, uiteraard had ik ook kunnen vertellen hoe vriendelijk, geweldig en gezellig ik in de omgang of wat dan ook ben, maar dat komt later op het jaar wel. Vooralsnog wil ik een ieder groeten die dit leest. En mochten er nog vragen of suggesties zijn.....aarzel dan niet en stuur ze naar het welbekende e-mailadres toe

Met vriendelijke groet,
Dennis van Bart

De domrenner heet haar nieuwe sponsor van harte welkom. Deze sponsor zal het komende seizoen ook op het shirt verschijnen.

Sport- & Orthopedische revalidatie

*“Van Huis & Van 't Klooster”
Fysiotherapie en manuele therapie*

*Expertisecentrum knie & schouder
Medisch testen en trainen*

Catharijnesingel 82 Utrecht 030-2317551

Utrecht-Istanbul: Vijf helden, Folkwin Hulshof, Jan Willem Leewis, Peter van Glabbeek, Ronald Franken en Geert Scholma presteerden het in de zomer van 2002 een monstertocht van 3500 km van Cambridgelaan naar Aya Sofia met succes te volbrengen. Tijdens deze expeditie maakten zij zichzelf niet alleen onsterfelijk, maar schreven zij ook hun belevenissen op in een dagboek. Deze verhalen worden in openbaring gebracht. Als leesvoer, maar ook als een leidraad voor een nieuwe lichting helden met een nieuwe bestemming en nog grotere verhalen.

Donderdag 8 augustus: dag 34/etappe 28

Fanari –Loutra: 112 km in 5:21 uur (20.9 km/h)

3280 km versleten rubber en vastgelopen kettingen

Om nog even het geheugen op te frissen; Gisteren kwamen we aan op een verschrikkelijke brommercamping waar we 's nachts slechts wakker werden gemaakt bij vertrek om 1:00 uur (VROEMVROEM) en bij terugkomst om 5:00 uur (VROEMVROEM) van onze campinggenoten. De volgende ochtend, tijdens het ontbijt, hebben we deze rekening voor de zekerheid toch maar even vereffend. Je bent immers een tolerante maar rechtvaardige Hollander of je bent het niet. Onder luid geschreeuw van met name JW en Peter "WAAR ZIJN GODVERDOMME DIE KUTMESSEN?" werden onze dikke dronken buurpaden prinsheerlijk wakker. Volgens Ronald had één van de monsterlijke zeugen een KOE nummerbord. Jan Willem denkt dat deze alleraardigste kutbrommer-o-fiel misschien daaraan zijn bijnaam Georgio-The-Cow te danken heeft. Ik vond het wel een beetje sneu dat in dit hele verhaal alle vriendelijke niet snorrende campinggenoten helemaal geen oog hebben dichtgedaan en geen feest hebben gehad op Boys Night Beach Club Del Mar en niet hebben kunnen genieten van het wakkermaken van buurpaden en een lekker lange dag. De rest van de dag: Rustige binnenweggetjes - Alexandropoli - Infocenter Evro Delta – Naïef Russisch blondje van Restaurant het Badhuis dat ons begeleidt naar picknickplaats de Afwerkplek.

Geert

Vrijdag 9 augustus: dag 35/etappe 29

Loutra – Uzunkoprië: 101 km in 4:57 uur (20.4 km/h)

3381 km heimwee naar Maxima

Records worden verbroken; Door de etappe van vandaag zal deze reeks van zeven fietsdagen de langst aanéengesloten zijn. Verder heeft het aantal muggenbulten astronomische waarden aangenomen, hetgeen ook nog niet eerder is voorgekomen. Snel wordt dan dus maar koers gezet naar Turkije, dat bereikt wordt na het berijden van het langste stuk auto 'vrije' snelweg van Europa. Bij de grens laten de Turken een fraai staaltje inefficiëntie zien, de bureaucratie en ambtenarij vierten hier hoogtij; Terwijl JW een tijdje bij hokje 2 in de rij stond wordt hij naar binnen verwezen, daar gaat Ronald alvast in de lange rij 5 staan. JW en Peter staan dan aan de linkerbalie 3 en worden doorverwezen naar de rechterkant van balie 6, waarvan ze al snel verder moeten naar kamertje 4 om dan terug te keren naar de al eerder bezochte linkerbalie 3. Via een korte tocht buitenlangs, waarbij ze loket 2 even aantikken, komen zij in een kamertje uit waar niemand staat en blijkbaar wel iedere buitenlander heen moet voor een visum. Nadat nog slechts één Turk langsrij dringt is het deze rij, gek genoeg zonder nummer, waar een ambtenaar zonder enige vorm van haast alles bestempeld en zijn we klaar voor vertrek. Ok, Geert en Folkwin moeten nog even langskomen, maar misschien is dat toch ook weer niet helemaal nodig. Voor de zekerheid lopen Peter en ik nog even langs nummertjes 3 en 4. Uiteindelijk worden bij de grensovergang nummer 1 alle paspoorten bekeken en worden we losgelaten in Turkije. Om de grote rode weg te mijden rijden we om over zeer rustige gele weggetjes en via kleine dorpjes richting Uzunköprü, wellicht bekend van de gelijknamige brug. Een mooi hotel wacht ons op. Tassen worden gedragen en iedereen lijkt heel behulpzaam. Als JW naar de kapper wil worden we naar een bevriende barbier gebracht van de hoteleigenaar. Hier gaan eerst JW en Folkwin onder het mes, terwijl

Peter, Geert en Ronald genieten van een sterke Turkse thee. Uiteindelijk laten Geert en Ronald zich ook scheren en insmeren met Turks citroenzuur gevolgd door een verzachtende zalf. Natuurlijk zegt de kapper dat we in het hotel van zijn vriend een gigantisch gruwelijke maaltijd moeten gaan eten. Ik zeg: Zo gezegd, zo gedaan...

Ronald

Zaterdag 10 augustus: dag 36/etappe 30

Uzunkoprie – Corlu: 114 km in 6:04 uur (18.6 km/h)

3495 km tussen volk en vaderland

De ochtend beginnen we met een goed Turks ontbijt in ons hotel. Bij het buitenrijden van onze fietsen worden we aangestaard door zo'n 20 man, wachtend op werk? We bekijken nog even de 1270 m lange, 173 bogen tellende en in 1423 gebouwde brug (Uzunköprü = lange brug) en fietsen iets na 8 uur de stad uit. De hele dag fietsen we in een glooiend landschap gevuld met niets dan zonnebloemen, zonnebloemen en nog eens zonnebloemen. Overal waar je kijkt: Zonnebloemen. Onderweg temidden van de zonnebloemen hebben we tot twee maal toe panne. Ronald rijdt lek JW breekt een spaak. Als we stoppen in een stadje om de spaak te vervangen, worden we weer eens omringd door een menigte die ditmaal bestaat uit een dozijn uiterst vervelende straatjochies. Een oudere man stuurt ze weg en bezorgt ons bovendien ook nog een heerlijke watermeloen. De laatste tien km naar het einddoel van vandaag Corlu rijden we over een grote weg zonder vluchtstrook, bomvol bussen en ander zwaar verkeer. Gelukkig klimt de weg de stad in en hebben alle voertuigen een katalysator. Het eerste de beste hotel, waar een grafstemming heerst, wordt uitgekozen (27000000 Turkse Lire = 18 euro voor 5 man = niet duur). 'S avonds eten we in een hip pizza restaurant,

met overal leuke meisjes waar Ronald F uit U de aandacht van probeert te trekken mbv bepaalde internationale woorden...

JW

Zo 11 augustus: dag 37, etappe 31

Corlu – ISTANBUL: 162 km in 8:38 uur (18.7 km/h)

3657 km bloed zweet en tranen

Om 9 uur rijden we weer weg uit Corlu. De laatste twee dagen is te merken dat het steeds drukker wordt op de wegen, hetgeen te maken heeft met het benaderen van Istanbul, waar netzoveel mensen wonen als in heel Nederland. Geert en Peter doen boodschappen bij de BIM en maken wederom met internationale verbale maar vooral nonverbale communicatie contact met de botergeile caissière, die zich voordoet alsof ze haar hele leven op zou geven als ze maar met ons mee mag. In de tussentijd bedenkt de rest dat we ook wel in één keer door kunnen naar Istanbul. De drang er te zijn neemt toe, al wil Geert nog wel een kijkje nemen bij de Zwarte Zee. We rijden weer door een rustiger gebied, de klimmetjes zijn steiler, er is de hele dag wind tegen en het uitzicht is voornamelijk bos. Wanneer we het bord Istanbul 100 passeren klapt de achterband van de aanhangwagen van Peter. Maar gelukkig hebben we een reserveband bij ons. Als we nog 65 km te gaan hebben, eten we wat bij een wegrestaurant. Om 16:30 uur vertrekken we voor het laatste stuk. Zo'n 40 km voor het centrum begint het echt druk te worden. We pauzeren nog één keer voor brood en watermeloen. De laatste 25 km is het donker en de lichten komen goed van pas. Eerst heel lang rechtdoor rijden, maar dan weten we de weg echt niet meer. De ene politieauto stuurt ons bijna de snelweg op, de andere stuurt ons weer terug naar waar we vandaan kwamen. Een aantal zwaarbewapende militairen houdt voor ons een taxi aan en zegt de beste man voor ons uit te rijden naar de Aya Sofia. Dat maakt het een stuk makkelijker. Op een grote weg met roosters waarop je makkelijke stootlek rijdt, rijdt Peter stootlek. Plakken in het donker op een vierbaansweg onder een groot viaduct/tunnel is zeker geen optie, dus Peter + fiets + aanhangwagen verdwijnen in de taxi. De zeer behulpzame taxichauffeur weet voor ons Hotel Sultan te vinden, aangeraden door twee

jonge Nederlandse vogelaars uit Thessaloniki.
En dan op 11 augustus 2002 om klokslag 21:
49 uur na exact 3657 km en 177 uur te hebben
gefietst, bereiken we het beroemde Byzantium het
chaotische Constantinopel, het immense Istanbul!

JW

CO VAN BEEK

Uw

Fietsenonderdelenspecialist

Springweg 16 – Utrecht

030 – 231 99 33

100 m² Fietsonderdelen

Accessoires – Schoenen – Fiets

En Regenkleding

Abus – Agu – Comus – Conti

Cyclops – Lake – Shimano

Sram – Schwalbe – Terry

www.covanbeek.nl

www.bikepartsonline.nl

www.politiefiets.nl

Spanje: ideaal fietsland, als het niet regent...

Van 5 februari tot 12 februari ben ik met de ploeg (zie: www.meridaladies.nl; een beetje reclame kan nooit kwaad) naar Spanje geweest op trainingskamp. We zouden naar een aan de kust van Spanje gelegen stadje gaan boven Barcelona, genaamd Tossa de Mar. Dit ligt naast het ongetwijfeld voor velen bekende: Lloret de Mar. Tossa de Mar is een klein mediterrane stadje met in het centrum vele winkeltjes en gezellige restaurantjes. Ja, ja, dat zal best wel zo zijn in de zomer, maar in de winter zijn al deze gelegenheden nauwelijks open, helaas. Het stadje ligt verder pal aan zee en tussen de heuvels / lage bergen (wanneer is een heuvel een berg of een berg een heuvel????). Kortom, de ideale omstandigheden voor een trainingskamp, waar men zich alleen hoeft te concentreren op het trainen en niet in de verleiding moet worden gebracht om zich dagelijks te buiten te gaan in allerlei restaurants en discotheken.

Op zaterdag kwamen wij aan in Spanje onder nog goede omstandigheden: lekker temperatuurtje, beetje zonnig, heel aangenaam fietsweer. Fietsen hebben we dus ook gedaan, maar dat viel tegen. We reden naar Lloret over de kustweg, die een prachtig uitzicht geeft, maar die ook constant op en af gaat. In februari moet je van mij nog geen grootse klimprestaties verwachten, dus ik had het flink zwaar. Gelukkig stonden er maar 2 uurtjes trainen op het programma en kwam ik nog redelijk fris weer in ons grote huis aan. Ons grote huis zou van alle gemakken voorzien zijn (tv met schotel, dvd speler, wasmachine, droger, cd speler etc etc), maar helaas bleken bepaalde voorzieningen het of niet te doen of het te begeven of een gebruiksaanwijzing te hebben, zodat we na de trainingen meestal noodgedwongen suf op de bank moesten hangen.

Op dag 2 brak het onheil aan. In het

begin van de training was het nog een klein beetje bewolkt en een beetje frisjes. Maar al tijdens de eerste klim uit, nog geen 10 km bij Tossa vandaan, begon het flink te regenen en dit ging steeds harder. Zo hebben we in afwisselend slecht en heel slecht weer een kleine 3 uur getraind en kwamen we zeiknat terug om ons op te warmen voor de open haard en de gaskachels. De training van 's middags werd vervangen door het trainen op de roller: om de beurt met z'n vieren binnen trainen. Niet echt opwindend, maar het is wel een aanrader: met z'n vieren is het een stuk minder geestdodend dan in je eentje.

Dag 3 leek een prima dag te worden voor een lange duurtraining. We begonnen met de kustweg naar het noorden en reden met een rustig tempo op en neer langs de kust. Het uitzicht was absoluut geweldig, maar net toen ik daarvan begon te genieten, werd er rondgeroepen dat het echte trainen ging beginnen: "tandje erbij, tijd voor een flinke krachttraining". Het was dus werken geblazen. Na een heel eind kustweg (en dus een heel eind krachttraining) gingen we het binnenland in op weg naar de volgende klimmetjes. Het ging allemaal niet heel soepel, maar ik kwam overal boven zonder achteraan te rijden en zonder aan de bus te hangen, dus ik was best wel tevreden. Met nog anderhalf uur te gaan werden de dames onder de 18 in de bus gezet en moest de rest verder fietsen. Precies op dat moment begon het te stortregenen... We hebben anderhalf uur lang alleen maar verschrikkelijke regen gehad en ik was moe. Uiteindelijk waren we na ruim 5 uur terug bij het huis en was het hopen op een warme douche.

Dag 4 was een rustdag en weer hoopten we op mooi weer. Een klein deel van de groep ging naar Barcelona en zij bleken geweldig mooi weer te hebben. In Tossa echter was het slecht en bleef het slecht. Een inwoner van Tossa had de dag hiervoor al verteld dat het zo zeldzaam was dat het twee dagen achter elkaar regende en inmiddels regende het al drie dagen achter elkaar. Zo, wij waren gewoon getuige van een natuurwonder: geweldig... Het was zo erg dat een deel van de straten in Tossa al afgezet waren omdat ze onder water stonden. Wat moet je nou doen in zulk slecht weer? Dan maar de slechte benen losfietsen op de roller.

Op dag 5 was het weer tijd om flink te gaan trainen.

's Morgens een duurtraining van ruim 3 uur en 's middags een uurtje losrijden op de roller omdat de benen toch wel heel vast begonnen te zitten. Inmiddels was het droog geworden en begon zelfs de zon door te komen. Er werd ook nog verteld door iemand dat het de volgende dag bijna 20 graden zou worden, dus misschien was er toch nog kans op bruin worden en lekker fietsen en hoefde er nu hopelijk niet meer zo vaak fietsen worden gepoetst (want van dagelijks je fiets poetsen, word je ook wel een beetje gestoord).

Dus: dag 6, het was super mooi weer! 's Morgens nog wel een beetje frisjes, maar er kon weer een lange rit worden gemaakt. Vandaag zouden we een lange klim gaan doen van rond de 15 km naar het dorpje Santa Hilari (of zoiets). De beentjes voelden weer soepel en ik voelde al meteen dat dit mijn dag ging worden. Meteen op de kustweg ben ik maar op kop gaan rijden en ook tegen de wind in heb ik flink wat kopwerk gedaan. Vanaf het begin van de klim ging ik goed en reed ik vele dames naar huis. Vooral de laatste drie kilometers gingen hard en dat voelde goed. Waar anderen in de loop van de week het zwaarder kregen, ging het bij mij juist beter naar het einde van de week toe.

En toen was het alweer de laatste dag waarop

het helemaal lekker weer was. Eindelijk konden de beenstukken uit en waren kniestukken genoeg. Dit was zo'n dag waarvan je hoopt dat je er 7 krijgt als je in Spanje gaat trainen, echt genieten.

Dus mijn voorstel voor de Domrenner: volgend jaar in Spanje op trainingskamp. Het kan goed zijn voor verschillende dingen: of je wordt er hard van door alle regen (kans hierop is niet zo groot, maar je weet nooit) of je ontvlucht het slechte weer in Nederland en geniet van een heerlijk zonnetje. In maart gaan we weer op trainingskamp (helaas tegelijk met het weekend de Domrenner in Duitsland) en zullen we eens zien of het weer dan wat beter is. Gelukkig heb ik al gehoord dat het weer niet zo heel veel uitmaakt omdat er ook genoeg te doen is in het huis. Er zijn namelijk een sauna en een mega bubbelbad! Het leven van een elite dame is toch zo zwaar....

Groetjes, Rian

Van de rol

Lid worden

Koop een sportkaart aan de balie van Olympos op de Uithof en zeg erbij dat je Domrenner-lid wilt worden. Daarnaast maak je de contributie van maar liefst 6 euro over op girorekeningnummer 8664695.

Borrels

Elke laatste dinsdag van de maand is er een borrel in Ledig Erf, tevens een trouwe sponsor van onze vereniging. Zie ook 'bowlen'

Domrennermailinglist

De mailinglist is bedoeld als interne communicatie tussen alle leden. Het wordt gebruikt door het bestuur om evenementen aan te kondigen en allerlei informatie te versturen zoals de (bijna) wekelijkse mail van de voorzitter. Ook leden kunnen zo andere leden bereiken om bijvoorbeeld trainingsafspraken te maken. Het adres van de mailinglist is Mailinglist@domrenner.nl.

Trainingen

Tijdens de wintertijd is er elke week een duurtraining op zaterdagochtend. Het vertrek is om 10.00 vanaf Olympos. Ook in de winter is een helm verplicht. Waarschijnlijk zal

op wo 30 maart weer de eerste zomer/voorjaarstraining plaats vinden. Nader bericht volgt

Sauerland Kamp

In het weekend van 18-20 maart is er weer het jaarlijkse Ardennenkamp, dat dit jaar echter in het Sauerland gehouden zal worden. Schroom niet om je op te geven bij Geert Scholma (g.scholma@gmail.com), geen conditie is geen excuus! Ook nieuwe leden zien wij graag op het Sauerlandkamp.

Bowlen

Het vervolg op de poolavond, de bowlingavond! Dinsdag 29 maart gaan we bowlen, heeft niks met wielrennen te maken, maar is wel leuk. Aansluitend is er de mogelijkheid om je bierconditie te trainen tijdens de maandelijkse borrel in het Ledig Erf. Voor de echte Die-Hards hebben ze natuurlijk ook Cola.

Franco Belge

Daar ligt hij dan, onze Franco...in de lappenmand. Op advies van enkele medici uit het hospitaal van Oudenaarde moet hij 4 weken plat op bed liggen in zijn appartementje te Kluisbergen. Maar voor deze ambitieuze, jonge vent is dit een ramp. Met een aantal goed gereden koersen achter de rug en nog een groot deel van het seizoen voor zich, valt het hem zwaar tegen. Hij wil dolgraag weer zijn 'ros' bestijgen, maar eerst zal hij nog een lange revalidatieperiode door moeten gaan.

Gelukkig komt zijn vriendin hem dagelijks opzoeken. Zij kookt 's avonds voor hem en helpt een beetje in het huishouden. Louisa heeft veel voor haar kanjer over, want ze is helemaal dol op hem. Toen zijn hem voor het eerst zag na afloop van de kermiskoers van Schoten was ze op slag verliefd. Wat had die Franco toch een paar helderblauwe ogen en van die schattige kuiltjes in zijn wangen. Zijn lichaam mocht er anders ook wel zijn. Met zijn 178 centimeters en 68 kilogram zat er geen grammetje vet te veel aan. Nee... bij die Louisa ontpopten zich spontaan vele vlinders in haar buik. In een lokale drinkgelegheid is 's avonds

de vonk overgesprongen. Van het één kwam het ander, en zo is Louisa nu naast zijn geliefde ook zijn onmisbare hulp in de huishouding geworden.

De vier weken van platliggen lijken voor Franco voor bij te kruipen. Zo'n jonge prof hoort ook gewoon kilometers te vreten, maar die verdraaide Poedel gooide roet in het eten. Als Franco aan het koersen denkt schiet zijn adrenaline peil direct omhoog en krijgt hij de drang om zijn bed uit te springen en zijn fiets te pakken, maar met name zijn rechterdij en -heup weerhouden hem hiervan.

Na deze 4-weekse periode mag Franco beginnen aan zijn revalidatie in de Hoge Straete. Vijf dagen per week brengt hij door in deze kliniek. De sportfysiotherapeuten hebben voor hem een programma opgesteld. Naar aller waarschijnlijkheid kan hij over drie maanden weer de oude zijn en mag hij weer beginnen met zijn trainingen. Het lijkt er dus op dat zijn wielercarrière nog niet beëindigd is. Of hij dit jaar nog zal pieken in een najaarsklassieker zal afhangen van zijn herstel en van de creativiteit van Maïke Ouwerkerk. Hopelijk krijgt zij onze fictieve held weer op de fiets.

Het is dinsdag 23 februari, kwart over tien 's avonds. Rian, Geert, Sander S, Barend, Kim, Joris v N, Ronald, Gerjanne, Robin, Jorg, Lize, Sander J, Roelof, Wouter, Joris v B en Jonah hebben zich langs de softijs uitsmijters weten te wringen en zijn aan het ondervinden 'hoe het ook alweer was' of hoe het is om rechtdoor te schaatsen, pootje over te gaan of tegen het ijs te smakken.

Al snel wordt er met oog op de te geven training een indeling naar niveau gemaakt. Het niveauverschil loopt uiteen van glijlatorsniveau (ik weet even geen ander woord) tot 'pootje-over met boven de veertig door de bocht' niveau. Bijna iedereen blijkt echter al wel minstens een beetje te kunnen schaatsen. Een van de eerste dingen die we te horen van de aardige softijser (hoewel ik volgens mij wel eens naast hem gefietst heb helaas toch weer zijn naam vergeten) krijgen is dat je met schaatsen door wat dieper te gaan zitten er gelijk een stuk meer profi uit gaat zien. Leuk om te weten en het is zeker waar, maar zoals je er op de fiets mits je met genoeg geld smijt en weinig vet hebt al best profi uit kunt zien ook al fiets je langzaam, zo blijkt het bij schaatsen toch net effe een beetje moeilijker om er dusdanig uit te zien. Tijd voor de volgende tip dus: recht op je ijzers staan (dat wisten we wel) en achterop je ijzers leunen (dat wist ik in ieder geval niet). Dit blijkt bij mij een goede tip te zijn. Ik heb gelijk een flink stuk minder de neiging om met

m'n voeten naar binnen te knikken. Dat geknik was hetgeen waardoor ik schaatsen eigenlijk nooit echt het trotseren van de koude voeten waard vond. Na nog wat balansoefeningen gedaan te hebben is het alweer bijna tijd en wordt er uiteraard afgesloten met het houden van een wedstrijd en wel in de vorm van een ploegenachtervolging. Hierbij blijkt het vooral zorg dat de langzameren uit de groep op een zo goed mogelijke manier worden voortgeduwd door de snelleren waarbij de ploeg intact blijft. Kortom: de eerste keer een complete chaos. De tweede poging verloopt daarentegen veel beter. Dat de ploeg waarin ik zit zolang vooruit blijft is vooral te danken aan het betere duwwerk van onder andere Ronald, want ondanks het achterop de ijzers leunen beginnen mijn enkels inmiddels behoorlijk te protesteren. Als ik na dik anderhalf uur geschaatst te hebben neerplof op het bankje kan ik zeggen dat ik het echt heel leuk gevonden heb. En ik denk dat dat voor iedereen die mee heeft gedaan geldt. Geert, Rian en Barend alsnog bedankt voor het organiseren !

Sander 'Sjonkers' Jonkers

Oplossing Prijsvraag

Eén iemand binnen de gehele vereniging heeft de moeite genomen om te reageren op onze coolste dudes prijsvraag. Natuurlijk is dit een bedroevend laag aantal reacties, maar wij troosten ons met het feit dat die ene reactie meteen wel de enige juiste was. Het antwoord op de prijsvraag is per e-mail verstuurd door Barend Rip. Met dit goede antwoord heeft hij een plaatsje op de cover verworden; belofte maakt schuld. Om te bewijzen dat Barend het echt begrepen heeft, wordt zijn reactie hiernaast integraal afgedrukt.

Met vriendelijke groet,
Uw redactie

Geachte redactie

Aangezien jullie, onze onvolprezen Buitenbladredactie, iemand anders dan jezelf op de cover van het Buitenblad wilden, stuur ik hier maar even een foto in van de coolste dude binnen de Domrenner. Normaal zijn jullie dat, maar jullie tellen deze keer niet mee; juryleden die zichzelf als winnaar uitroepen, dat gebeurt zelfs bij de KNWU niet! Om het even compleet te maken: op de foto staat deze coole dude, in volledig Domrennertenne, geflankeerd door onze nationale driekleur, vanaf een brug in La Roche-en-Ardenne de Ourthe vol te pissen. Onze landgenoten in Iitteren en Borgharen zijn bij deze gewaarschuld!

Groet, Barend

Als Domrenner kun je geheel gratis en vrijblijvend een offerte voor een fiets laten maken bij Cycles Dupree

Cycles Dupree
Croeselaan 98
Utrecht
030 2932592
(van tevoren afspraak maken)

In gesprek met

Een nieuwe terugkerende rubriek in ons blad. Want wie zijn wij nou eigenlijk allemaal? USWV kent nu een behoorlijk aantal leden, de een wat bekender dan de ander, allemaal een andere band met deze stad en met de sport waar wij allemaal van houden. Vandaar ook dat vanaf deze editie van het buitenblad we een tweetal leden voorstellen en hun verhaal laten doen.

Deze maand beginnende met Joost van Helvert en Danny van den Deijssel. Tijdens twee gesprekken op verschillende locaties hebben deze twee heren renners hun verhaal gedaan en zijn wij weer een stuk wijzer geworden.

Joost Helvert

Allereerst zijn wij trots u alleen voor te stellen aan Joost van Helvert. Joost liet zich verleiden tot dit gesprek wat plaatsvond in de tapperij De Luifel (ons allen bekend op de Neude) op een koude wintermiddag. Joost heet eigenlijk voluit Josephus Maria Edmond van Helvert en is woonachtig te Utrecht. Hier is Joost niet geboren, dat vond namelijk plaats in het Limburgse Horst op de mooie dag 11 december van het jaar 1979. Joost woont sinds een tijdje samen met zijn vriendin, waardoor we dus kunnen stellen dat deze jongeman niet single is. Sinds 2004 is hij lid van de USWV de reden voor hem om lid te worden was omdat hij hiervoor al bij een vereniging zat (l'equipe de Flesj, red.) maar verhuisde naar Utrecht en daar zijn liefhebberij wilde voortzetten. Ook zijn wielercarrière heeft de heer van Helvert gestart bij zijn vorige vereniging en wel in het jaar 2002.

Als we Joost willen zien trainen bestaat er een grote kans dat je ook Sjaak en Maarten tegenkomt welke Joost zijn trainingsmaatjes zijn. Maar ook vergaderen over trainen doet Joost graag en dan uiteraard ook samen met ondergetekende. In de stad Utrecht is Joost veelal te vinden in zijn eigen huis, maar ook De Luifel wil hij niet altijd links laten liggen dus op een doordeweekse avond zouden we hem daar wel eens aan kunnen treffen. Maar niet alleen het wielrennen heeft Joost zijn aandacht, Het spelen in zijn eigen punkband op de gitaar vergt veel tijd en levert ook veel plezier op. Uiteraard een goed idee om eens te kijken op de site van deze jongens: <http://www.piwo-jasne.com>

[//www.piwo-jasne.com](http://www.piwo-jasne.com) En ze te boeken wanneer de USWV het magische ledental van 250 heeft bereikt!

Terug naar het fietsen want uiteraard zijn we met zijn allen ook benieuwd naar waar onze geïnterviewden op fietsen. Wat deze renner betreft is dat een Massini met shimano 650 groep en deels aluminium en carbon. De grootste prestatie neergezet volgens Joost is het uitrijden van Susteren-Banneux-Susteren.....en... ..het verwisselen van een band binnen 8 minuten!! Niet alleen het beoefenen van de sport maar ook het kijken heeft zijn aandacht en zo besteedt hij toch enkele uren per jaar aan het bezichtigen van de tour de France en het veldrijden, maar een fanatieke renner kan hij niet zo gauw noemen. Dat ligt anders bij de USWV, alwaar hij direct de naam van Sjaak Veken noemt omdat hij het toch een noemenswaardig moment vindt dat deze penningmeester onzer vereniging zijn licentie heeft aangevraagd.

Aankomende zomer gaat Joost richting Frankrijk waar hij zowel gaat genieten van het Franse landschap als van het toeren er doorheen. Maar dit is alleen de nabije toekomst, er wordt ook verder vooruit gekeken waarbij Joost zijn pijlen richt op meer trainen, het NSK uitrijden, wellicht afstuderen en mocht hij geen prof renner worden toch maar een baan zoeken!

En op deze wijze zijn we toch weer wat wijzer geworden en kunnen we zeggen dat we deze illustere domrenner weer wat beter kennen. Na het nuttigen van ons bittergarnituur en het legen van het glas is er een stevige hand gedrukt met Joost van Helvert en ging tegelijkertijd onze dank uit voor zijn tijd welke hij aan ons prachtige buitenblad heeft willen besteden.

Danny van den Deijssel

Zowaar! Voor zover ik heb mogen vernemen is het een wonder dat dit

interview is afgenomen, maar daar kan ik dan ook weer weinig over zeggen uiteraard daar ik pas net bij de redactie van uw prachtige blad ben gekomen. Een interview met Danny! Hetgeen een ieder naar heeft uitgekeken is dan nu werkelijkheid. Deze jongeman heet ook gewoon echt Danny van den Deijssel en is geboren te Baarn op 18 september 1981. Nu is hij woonachtig in Tilburg maar zo nu en dan toch te signaleren in Baarn bij zijn ouders. Voor de vrouwelijke renners onder ons...hij is niet te signaleren bij zijn vriendin daar hij single is! Sedert 2002 heeft u hem kunnen bewonderen bij de Domrenner en zelfs nog als bestuurslid alwaar hij de functie als penningmeester bekleedde. Wat dan alleraardigst is om te melden is dat Danny best te spreken is over het huidige bestuur (steek die maar in je zak!).

Zoals u ook alleen heeft gemerkt is deze jongen zeer actief op de fiets....dit is niet altijd zo geweest. In het verleden fietste Danny puur recreatief (sinds 2000. red.), vorig jaar heeft hij zijn licentie aangevraagd. Het koersen bevalt hem prima, al merkt hij wel op dat je het verschil voornamelijk ziet in het bochtenwerk en de kracht van de andere renners. Hier zou hij dan ook in willen groeien. Om dit te kunnen bewerkstelligen traint hij veelvuldig en meestal alleen. Hoewel...naar verluidt spendeert hij ook veel tijd met zijn nieuwe Tilburgse wielvereniging en doet hij aan spinning (waar komt die lol voor spinning toch bij iedereen vandaan?). De lijst van verdiensten voor van Deijssel wordt volgens hem toch zeer zeker aangevoerd door zijn prestatie in de tijdrit van Beek-Ubbergen waar hij tevreden is over zijn eindnotering, tevens is hij zeer tevreden met het uitrijden van de tweelandenkoers.

Als we dit zo allemaal lezen zou je onderhand denken dat er alleen maar gefietst wordt door Danny, maar dit is toch anders! Danny heeft namelijk ook een enorme voorliefde voor muziek, dus

mocht u hem zoeken...hij is vaak te vinden in de Plato in Utrecht en zo nu en dan bij een concert (hoewel dit een lastig verhaal is omdat concerten vrij prijzig zijn!).

Ook vakantieplannen kwamen bij hem op, ware het niet dat hij het verstand voorrang liet nemen en koos voor zijn hertentamens alhoewel hij een weekje st Tropez niet uitsluit (zouden we dit niet allemaal NIET willen uitsluiten?). Toch maar weer terug naar het fietsen, want waar fietst Danny op? Dat is dus een Koga Gran luxe welke Ultegra 10-speed is afgemonteerd en is aangeschaft bij van Hoeyen in Amersfoort. Tevens kijkt hij alles wat met deze mooie sport te maken heeft en heeft hij respect voor dhr E. Dekker. Maar dat ligt binnen de domrenner toch anders, hier gaat zijn ontzag uit naar Rian (daar ik kersvers ben ken ik haar nog niet, maar dit lokt toch wel een nieuw interview uit zullen we maar zeggen!).

Over de toekomst kan Danny weinig zeggen, hij kijkt niet te ver vooruit maar wil wel meegeven dat hij graag beter wil presteren. Mocht u allen Danny willen bewonderen..DIT KAN!! Tijdens de bowlingavond en dan onder het genot van een biertje! Daar ik het toch niet kon laten stelde ik uiteindelijk nog de vraag...wat is er nou misgegaan tussen jou en de redactie? Het enige wat over Danny zijn lippen kwam was...NCK (dit zegt mij weinig, maar de redactie zou genoeg weten!)

Dennis van Bart

Oorzaken van mythevorming in de wielrennerij

Wielrennen steekt als sport om verschillende redenen uit boven andere sporten. De wielersliteratuur is de rijkste die er op sportgebied is. De Renner van Tim Krabbé is niet zozeer een goedgeschreven boek, als wel een standaardwerk voor de wielrennerij, net als Wuthering Heights van Kate Bush, Tommy van The Who en Desperado van Stone/ Tarantino: niet dat ze nou zo goed en geweldig zijn, maar ze hebben zichzelf gemaakt en ze kloppen gewoon. Kunstwerken die gewoon gemaakt moesten worden. Waarom is wielrennen zo geschikt voor de pen en leidt het zelfs tot mythevorming, zelfs nog in deze tijd van multimediale berichtgeving en groeiende goddeloosheid? Waarom gaat wielrennen niet

kapot aan secularisatie en individualisme en zie je nog overal groepen renners samen trainen en is de Tour de France het grootste sportevenement ter wereld?

Ten eerste kent wielrennen in de Benelux en haar buurlanden haar oorsprong in het geloof, die van de Rooms Katholieke om precies te zijn. De belangrijkste eendagskoers op aarde, de Ronde van Vlaanderen is opgericht door de geestelijke leiders van het Katholicisme om de puberogen van vrouwen en seksblaadjes af te houden: Wielrennen als voorbehoedsmiddel. Hoewel het katholicisme in West Europa de strijd aan het verliezen is van het Atheïsme en

Olympische sporters helpen wij op weg!

Waarom zou *U* met minder genoeg nemen?

TRIAS Fysiotherapie & Sportrevalidatie

Erkend faciliteit **Utrecht Topsport** en
Olympisch Steunpunt Midden-Nederland

Kapelweg 10 3566 MK Utrecht
Afspraak sportfysiotherapeutisch consult? Tel: 030-2717508
trias.fysiotherapie@12move.nl

zelfs de Islam, is wielrennen nog altijd sterk verbonden. De meeste koersen worden nog altijd in het katholieke Brabant verreden en daar is zelfs nog een wielerbond actief, de WBF. Op zondagen mag gekoerst worden, maar de muziek gaat pas aan nadat het middaguur geslagen heeft, hetzelfde geldt voor bier drinken.

De tweede reden is dat de sport intensief gebruik maakt van de bestaande infrastructuur. Dit maakt wielrennen uniek in zijn soort. Alleen enkele takken van hardlopen en triatlon maken ook gebruik van bestaande wegen, maar geen van allen op de manier zoals wielrennen dat doet. Voor een marathon loper maakt het niet uit of hij de marathon van Berlijn loopt of die van Parijs. Er is maar één wereldrecord en het verschil tussen de parcoursen is slechts de omgeving. Bij wielrennen heeft elke soort weg zijn specialisten. Kasseien (Parijs Roubaix), Korte hellingen (Amstel Gold Race), lange hellingen (Classique des Alpes), polderwegen (Dokkum Woudenomloop). Er is bijna geen wielrenner in staat twee van deze koersen te winnen, Museeuw, Merckx en Hinault daargelaten. Dan is er ook nog het verschil van lengte: criterium (waarbij elke straatsteen in het geheugen van de aldaar koersende renner gegrift staat en klassieker (voor de renner met inhoud) en etappekoersen, waar vooral herstelvermogen om de hoek komt kijken. Het is alleen in en door de wielersport dat de Koppenberg, Camerig, La Redoute, het bos van Wallers Arenberg en de Col de la Madeleine zo befaamd zijn. De enige sport die hierover kan meepraten is de afdaling in het skiën, en dan eigenlijk alleen de legendarische hanenkam van Kitzbühel. Ter vergelijking: hoe zielloos zijn de sportvelden en hallen waar week in week uit wordt gevoetbald, gezwommen, gekorfbald, gesquasht, getennist, gehockeyd, en, god beware ons, gebowld? Extra punt hierbij is

ook dat in principe overal, op elke weg een koers georganiseerd worden. Wielrenners zijn dan ook sporters die makkelijk aangeraakt kunnen worden, want ze komen voorbij op straat. Allemaal voer voor heldendom.

Ten derde, de tactiek en wel om twee dingen: het profiteren van de ander en de immer onduidelijke en zeer moeilijk uit te voeren ploegentactiek. Geen sport anders dan wielrennen is zo oneerlijk. Een goede sprinter hoeft vaak 240 kilometer niets te doen, moet dan in 10 kilometer naar voren rijden in 500 meter een kwak uit te delen en in 250 meter nog 1 renner voorbij, om vervolgens met de eer te gaan lopen. Belangrijkste punt hierbij is het profiteren van het gebrek aan rijwind en de overvloed aan zuigingskracht van een peloton. Dit wordt niet als valsspelerij of zwakte beschouwd, maar als ultieme kwaliteit van een specialist. Zoals Kuiper inderdaad zegt: eerst het bord van de tegenstander leeg eten en dan pas aan je eigen bord beginnen. En het liefste helemaal niet. Een voetballer die niet de volle negentig minuten voluit gaat, zit de volgende wedstrijd op de bank en een wielrenner die het zo aanpakt rijdt de volgende dag in het geel.

Ploegentactiek. In Theorie uiterst simpel, maar in de praktijk zeer moeilijk uitvoerbaar en wellicht nog mysterieuzer. Waarom? Omdat elke wielrenner naast het ploegbelang een ander doel heeft: de overwinning. Elke wielrenner kan elke koers winnen als hij eraan start. En ook al ben je knecht, je hebt kans op de overwinning. Misschien dat de spits van een voetbalclub het dit dubbele gevoel een beetje kent: ik gun mijn medespits zijn doelpunt niet en maak hem zelf en strijk met de eer. Maar als vervolgens het team hem de bal niet meer speelt, is het over met zijn succes en het hoofddoel is toch de overwinning. Een wielrenner kan in hetzelfde geval gewoon voor zichzelf kiezen en zich toch aan het hoofddoel houden: de overwinning. Waarmee ik wil zeggen dat wielrennen toch vooral een individualistische sport is en pas op de tweede plaats een teamsport. Deze bijna dubbele moraal maakt een wielervedstrijd bijzonder interessant om naar te kijken.

De rol van de media. Iedereen kan een voetbalwedstrijd bijwonen en bezoekers zien precies hetzelfde als verslaggevers. Wielervedstrijden

kennen alleen maar toeschouwers langs de kant en kijkers op tv. De echte toeschouwers zijn de verslaggevers op de motor die in de koers zitten. Hierdoor krijgt de journalist een soort monopolie positie en kan hij schrijven en roepen wat hij wil. Pure mythevorming is het gevolg. Toegegeven, door de opkomst van tv is er in deze moderne tijd veel minder sprake van mythevorming. Toch heeft tv de mythe niet helemaal kapot gemaakt, maar dat komt omdat tv niet alom aanwezig is. Want hoeveel info van een wielervedstrijd komt binnen via koersradio en zijn dus niet in beeld gebracht? Ik vermoed veruit de meeste informatie.

De vijfde reden. Ondanks al dat geprofitteer is wielrennen wellicht de zwaarste sport die er is. Van oudsher kennen organisatoren van wielersport geen maat en slikken coureurs bijna alles. Ik hoef alleen maar Parijs-Brest-Parijs te noemen, een koers van 1200 kilometer. Of te melden dat tot laat in de jaren 60 van de vorige eeuw zesdaagses daadwerkelijk zes dagen duurden. Een renner op de haute pavee van het bos van Wallers Arenberg is de personificatie van het lijden. De met slijk besmeurde benen, de grimas en de holle ogen. Zoals de oude New Yorkse heks voer voor de pen van schrijver Grunberg is en de travestieten klanken voor de gitaar van Lou Reed, zo is de wielrenner dat voor schrijvers van

Slip Slidin' Away in de bossen rond Doorn

Door Lexan 'Paul Dillen' Pieterse

Wat is dat toch met USWV de Domrenner tegenwoordig? Uitstapjes naar de baan zijn een logische activiteit voor een wielervereniging, maar poolen en bowlen? Om over de wekelijkse dartcompetitie van de buitenbladredactie maar te zwijgen. Met sport hebben al deze bezigheden weinig te maken, men associeert ze eerder met eerste klas kroegtijgers. En hoewel de Domrenner wel degelijk een studentenvereniging is, en studenten als zodanig bekend staan, zijn we wel een speciale studentenvereniging! We zijn een student enSPORTvereniging. Laten de leden zich dan ook met sport bezighouden, met voorkeur die van het fietsenrijden.

wielerverenigingen en wielersportjournalisten.

En dat brengt me bij het laatste punt: wielrenners die voer zijn. Voer voor psychologen. Waarom is een wielrenner bereid zijn lichaam vol met rotzooi te spuiten om enkele jaren later de tol te betalen door te sterven of door publiekelijk ten onder te gaan (Museeuw)? Waarom mat je je lichaam überhaupt zo af? Waarom zijn wielrenners relatief vaak depressief? Zijn het zulke tobbers? (Pantani, Zanolini, Jimenez, alle domrenners). Al deze vragen lijken moeilijk te beantwoorden en maken de wielrenner tot een mysterieus mens, wat ongetwijfeld tot mythevorming leidt.

Nou, ik heb hier een hoop verkondigd en helaas ben ik, als ik het zo eens teruglees, niet helemaal volledig. Vul me aan ajb vertel mij dat ik ongelijk heb en dat wielrennen helemaal geen unieke sport is. Buitenblad@yahoo.com

Robin

Tot begin maart 2005: het sneeuwde en dat deed het niet zomaar. Nee, in zijn vijfentwintig levensjaren zag uw schrijver in Nederland nooit zo'n dik pak sneeuw. En dat in maart, als je als Domrenner eigenlijk al weer volop wil doen waarvoor je lid bent geworden. 1.96 bracht echter de oplossing voor de sportieve impasse waarin velen onder ons noodgedwongen verzeild waren geraakt: Langlaufen op de Utrechtse heuvelrug. Langlaufen, een echte sport, en bovendien minstens even intensief als wielrennen. Is er in deze wintersport niet sprake van dezelfde soort dopingproblemen (zoals het gebruik van EPO) als in het wielerpeloton? Nou ja, in ieder geval zou het een waardige winterse vervanging zijn voor de gebruikelijke zaterdagtraining.

In Doorn zouden we materiaal kunnen huren, om vervolgens de Kaapse bossen (rond het legendarische Ruiterberg-Hoogstraat-Ruiterbergparcours) onveilig te maken. Vol goede moed verzamelde acht helden zich zaterdagochtendvroeg bij Emiel. 's Nachts was er nog verse sneeuw gevallen, perfecte omstandigheden dus. Na een prachtige autorit –"Oh ah... Rijden we echt in Nederland, en niet in Zweden, of zo?" - kwamen we in Doorn aan. De ski's werden gehuurd, we konden van start. De route begon met een lange klim waarbij een ding meteen duidelijk werd: langlaufen is een zeer intensieve sport! Na een klim volgt stevast een afdaling, welke ook het begin van de

problemen voor de schrijver inluidden: hij ging onderuit, viel nogmaals, en nogmaals, en weer, en nog een keer...

Graag zou ik de lezer nu enkele grappige anekdotes voorschotelen omtrent ons winterse tripje. Dit kan ik echter niet, ik lag steeds ver achter vanwege mijn uiterst gebrekkige technische inzicht voor deze, voor mij volslagen nieuwe, sport. Ondanks mijn 50 valpartijen kan ik iedereen aanraden om ook eens te gaan langlaufen: het is leuk en lekker intensief wanneer er niet gedaald hoeft te worden.

Misschien leuk om gezamenlijk te gaan doen tijdens het Sauerlandkamp van 18-20 maart. Want of we daar dan kunnen fietsen, met die maartse koude van nu... Uw schrijver vreest inmiddels de initiatieven op dit gebied...

Race-, sport- en tourfietsen
kwaliteit op maat, van 'n vertrouwd adres

- **Vakmanschap**
- **Maatwerk**
- **Voorlichting**
- **Service**

„SNEL” merk:
gelegetuigewerk
in Banalux

SNEL
tweewielers

Amsterdamsestraatweg 414 a b-c
3551 CX UTRICHT - Tel 030 2441871

Secretariële zaken

Ondanks de winter zijn er toch weer een aantal wielrenners geweest die hun weg naar de Domrenner hebben weten te vinden. Drie om precies te zijn. In deze editie van het BB naast een aantal adreswijzigingen ook een nieuw verschijnsel, emailadreswijziging de heren

RIP en Leeuwis zijn geswitcht naar gmail.

Nieuwe leden

Jeroen den Hamer
Dennis van Bart
Alexandra Huisman

Adreswijziging

Karen Oud (IBB)
Gesinus (Tienhoven)
Wouter Caro (Sudeten)

Emailadreswijziging

J.W. Leeuwis   j.w.leeuwis@gmail.com
B. RIP   barendrip@gmail.com

Verjaardagen

Jona van der Kloot Meijburg	26-3-1982
Koert Mostert	1-4-1981
Lobke Buhrmann	9-4-1981
Gerjanne Beijer	16-4-1986
Maarten Deenen	17-4-1979
Lexan Pieterse	19-4-1980
Mark van Manen	20-4-1984

Steven van Berkel	27-4-1983
Ben Gorissen	28-4-1983
Roelof Oomen	28-4-1980
Folkwin Hulshof	8-5-1976
Erlijn van Genuchten	19-5-1986
Wouter van Leeuwen	20-5-1981
Gesinus Heusinkveld	21-5-1976
Joris Eggenhuisen	25-5-1980
Joris van Nieuwstadt	25-5-1981
Peter Prop	27-5-1981

Namens het bestuur alvast gefeliciteerd.

Joris

Een verhaal over een jeugdfrustratie die mijn verdere leven is gaan beheersen.

Het moet in het jaar 1990 zijn geweest; een mooie winter, niet te warm, niet te koud, precies goed. Koning winter heeft een mooi weekend uitgekozen om het land te voorzien van een goede laag ijs op de plassen. Ik meen me te herinneren dat ik bijna vanaf huis over het ijs naar school kan lopen. Gegarandeerd een hoop ijspret na schooltijd. Schaatsen heb ik niet, dus zijn de middelen beperkt tot een puck en een stick. Op dat moment kan het me ook niet zo heel veel schelen; Wat moet je immers met een stel schaatsen in een land waar de gemiddelde temperatuur rond de 13 graden ligt? Tot de verjaardag van mijn broer: hij krijgt een paar nieuwe Bauer ijshockeyschaatsen. Die wil ik dus ook, maar dat wordt van hoger hand tegen gewerkt. Nee, mijn voeten zijn nog in de groei, dus dat is zonde. In plaats van die mooie schaatsen van mijn broer krijg ik een stel aftandse dingen die op de rommelmarkt op de kop zijn getikt. Ik voel het meteen al: hier ga ik me voor schamen tegenover iedereen die ik ken in de wijde omtrek van Eindhoven.

Op de zondag is het dan zo ver: de hele familie Joustra gaat schaatsen op het Enode, een plas op loopafstand van huis. Nog voordat ik goed en

wel mijn schaatsen aan heb, zijn mijn ouders op hun noren al drie keer de plas rond geschaatst. Ook mijn broer is snel vertrokken en ik blijf alleen met mijn zusje achter. De woede om de achterlijke schaatsen komt langzaam naar de oppervlakte gedreven. Het veterstrikken lijkt een hels karwei; mijn handen voelen nu al als ijsklompen aan en ik ben nog niet eens aan het schaatsen. Nou toch maar eens proberen om een paar slagen te slaan, dat ben ik toch wel verplicht aan mijn Friese voorouders. Ik sta eigenlijk direct al met mijn enkels op het ijs. Dit kan toch niet de bedoeling zijn? Na vijf minuten krabbelen voel ik de eerste blaar al opkomen. Hoe is dit nu toch mogelijk? Misschien mijn veters nog maar iets strakker strikken. Maar ik had ze net al zo strak mogelijk aangetrokken. Waarom helpt mama niet even? En waarom zijn mijn schaatsen zo lelijk? Ik voel de woede nu echt op borrelen, ik kap er gewoon mee. Boos trek ik mijn schaatsen uit en loop alleen naar huis. Onvergefelijk wat voor onrecht mij hier is aangedaan. Op dat moment besluit ik nooit meer op de schaatsen te staan.

Dan komt er ineens iemand binnen de Domrenner op het lumineuze idee om een gezellige training op de schaatsbaan te houden. Mij dus niet gezien. Wat ik ook verkondigd heb op die baan, het was dus niet het feit dat ik moest werken. Het was gewoon een tien jaar oude frustratie die mij van de schaatsbaan heeft gehouden. Voer voor psychologen, vast en zeker, maar ik ben nu eenmaal een standvastig mannetje.

Emiel 'El Buitre' Joustra

“Hoe strakker, hoe beter”
Robin denkt maar aan één ding tijdens het langlaufen...

“Ik heb hier een natte smurf, en die stop ik dus lekker in mijn mond!”
Jorg spreelt, met een prachtige metafoor, over de inhoud van zijn neus.

Hallo Buitenblad, Ik heb hier nog twee Jerry's voor jullie, maar ik ben ze even vergeten... misschien even aan iemand anders vragen.
Ronald heeft het versturen van vage e-mail tot een kunst verheven.

Waarom gaat het zo moeilijk?
Maike overziet het allemaal niet meer als ze al schaatsend Robin weer eens moet duwen.

Out	In
Danman2be	Dis van den Deijssel
Langlaufen	Wielrennen
Schaatsen	Wielrennen
Bowlen	Wielrennen
Darten	Wielrennen
Smits op de pedalen	Smits met looprek
Naar de apotheek	Aranesp bestellen via de telefoon
Viagra	Echinaeorce
Gerjanne, gezakt naar plaats 2	Dennis, met stip op 1
1,85	1,96
Digitale camera's	Wegwerpcamera's
Scharrels	Dennis, nieuwe BB'er